

Plocha SLZ Kejžlice

Létat jako pták... To je snad sen každého člověka, tedy i můj. S létáním jsem začal docela pozdě. Asi v 25 letech jsem poznal Karla Sádla, který se amatérsky věnoval létání a mimo jiné i motorovým rogalům. Ten mě přivezl na letiště Mnichovo Hradiště, kde mě poprvé vzal do letadla Jindra Svoboda. Na ten pohled, kdy na konci červeného křídla jeho Zenairu byla chvilku Pana, chvilku Baba, nebo hrad Kost, nikdy nezapomenu. Tam ta touha začala. Pak už to bylo polétání s někým tu a tam, až jsem se na doporučení dostal do Mladé Boleslavi, kde se mě ujal Tomáš Svárovský. Zpočátku jsme si jen tak polétávali, později začal naostro pilotní výcvik, který jsem úspěšně zakončil teprve nedávno. Problém byl sice s časem, pracovat v Praze, budovat plochu na Vysočině a létat v Mladé Boleslavi se normálně nestíhá, nebýt benevolence a trpělivosti kluků z Havlíčkovy Brodu. Bez využití jejich letiště by bylo vše složitější, takže kluci, velký dík!

I sny mají svůj vývoj, a tak jsem brzy začal uvažovat, jak svého koníčka provozovat tak, abych nebyl jeho otrokem, nebo spíše otrokem času, který si na něj vyšetřím. Jediná cesta v případě létání je vlastní plocha pro přistání a vlastní „samohyb“, a to vše ve více, kde jsem se narodil, což na celém snu bylo asi to nejsložitější. V obci, kde snad ani metr pozemku není rovný vytvořit přistávací dráhu a ještě s nějakými přístupovými rovinami, v místech, kde taková plocha leží na minimálně sto pozemcích s různými vlastníky, z nichž ne všichni jsou létání nakloněni, byla tato myšlenka naprosto nereálná. A tu jsem si vzpomněl na citát, který říká, když něco opravdu chceš, není to nereálné, se mi potřebné pozemky po pěti letech podařilo pospojovat. Sice mezi lesy, v místech hrozných bažin, kde nebylo stroje, co by do nich nezapadl, v místech, kam lidi vozili hromady nepořádku ze zahrad, ale byla to plocha, kde by to šlo!!!

Pak už přišly ke slovu jen bagry, Tatrovky, buldozery, válce, jeřáby, ale taky papíry, papíry a zase papíry... Překážek bylo hodně - plochu bylo potřeba nejen vysušit, ale také trochu srovnat a alespoň zmírnit její sklon - nejvíc mě však překvapili lidé, kteří byli proti jen z toho důvodu, že na to mají právo. Samotný motiv nesouhlasu nikdy nevysvětlili, ale myslím, že je každému dost jasný...

I tak plocha vznikla a sen se splnil. Prvním ultralightem, který zde přistál, byl Zenair STOL CH 750 z Větrného Jeníkova a prvním „dospělým“ letadlem byl Piper 28 z Příbyslavi. Sedli tu i tři větroně, jejichž pi-

loti viděli plochu při závodech v Havlíčkově Brodu, zvláštní je, že to vyšlo na den, kdy se instalovaly pražové značky a při přistání prvního z nich jich byla hotova teprve asi polovina. První letadlo, které okusilo stín malého „skladu SLZ“, byl kamarádův Stratton D-7. Doufejme, že ještě pár pozitivních prvenství bude a že nebudou žádná prvenství negativní.

Čerstvě zaregistrovaná plocha SLZ Kejžlice patří do areálu s rybníky (na ryby a koupání) a privátním penzionem s barem, kinem, vinným sklípkem a jsou zde vítáni všichni pořádaní piloti. Pro skautsky a sportovně založené návštěvníky je možnost přespání ve srubu pro 10 lidí a zapůjčení kol v létě či běžek v zimě.

Vedle obyčejné potřeby odpočinku či dotankování na vzdušném vandru mohou být důvodem k přistání zajímavosti v okolí:

nedaleký hrad Lipnice nad Sázavou, ve stejnojmenném městečku Haškova hospoda U České koruny, kde vznikl román Švejk, a již provozuje právník spisovatele (cca 3 km). Nedaleko se nachází hájovna, kde zakladatel českého Junáka A. B. Svojsík zorganizoval první skautský tábor u nás. Poblíž Lipnice najdete sochy Bretschneiderova ucha, Zlatých očí, Úst pravdy a Hlavy XXII. od R. Dvořáka, a také čisté lomy skýtající možnost pěkného koupání a stanování.

Severozápadně leží kopec Melechov se stejnojmennou tvrzí, nebo peřeje Stvořidla na řece Sázavě. Směrem ke Zbraslavici pak je obec Číhošť, kde se nachází jeden ze zaručených geografických středů Evropy... Jižně plochy v lesích je zřícenina hradu Orlík u Humpolce. Všude kolem najdete spousty lesů na pohodové procházky a sbírání hub. Určitě bych ale rád zdůraznil, že vzhledem ke svému sklonu (výškový rozdíl mezi konci dráhy je skoro 20 metrů!) a k okolnímu terénu je plocha jednosměrná a provoz na ní může být za určitých podmínek výzvou, a to zvlášť když vám na finále dráhy 17 bude foukat přes solitérní stromy blízko jejího prahu. Vzlet je vždy z kopce ze 35, přistání vždy do kopce na 17. Je též nezbytné dodržovat západní okruh a nepřelétávat přes Kejžlice níž než ve 300 m AGL. A prosím ještě pozor na jednu důležitou věc – plocha se nachází pod dočasně vyhrazeným prostorem LKTS27 HUMPOLEC (100 - 300 m AGL), což znamená, že před každým příletem či odletem je nutné zkontrolovat, zda není prostor aktivní, abyste se nepotkali ve vzduchu s nějakým vojenským letadlem. ■

Miloš Kovář, provozovatel

Neveřejná registrovaná Plocha pro SLZ **Kejřlice**

Frekvence 134,825 MHz – „KEJŘLICE RÁDIO“
GPS kód letiště LKKEJZ
Poloha 2,5 km J-JZ od Lipnice nad Sázavou, vztahy bod N 49° 35' 32" E 15° 24' 05"
Nadm. výška 486 m / 1594 ft
Dráha RWY 670 x 40 m, tráva, jednosměrná:
 17 – přistání, okruh pravý, 35 – vzlet, okruh levý
 tel: 777 135 777, e-mail: info@animopraha.cz
Kontakt
Pozor! Při větru nad 4 m/s velké turbulence na finále.
Po vzletu z RWY 35 točit 200 m za prahem dráhy o 30° doleva.
Nelétat nad obec Kejřlice pod 300 m AGL, okružová výška cca 2500 ft AMSL.
Opakování přistání: bod rozhodnutí je před lesem po pravé straně, v případě opakování točit za lesem doprava.
Plocha leží pod dočasně vyhrazeným prostorem LK TSA27 (300 ft AGL – 1000 ft AGL).

